

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 80/2488

อัยการตัก โจทก์ นายสงเห็ง ที่ 1 นายเซียงหัง ที่ 2 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 428, พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. 2472 มาตรา 21, พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. 2472 มาตรา 23, พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. 2472 มาตรา 53, พ.ร.บ.ฝิ่น พ.ศ. 2472 มาตรา 57, . พ.ร.บ.ฝิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2481 มาตรา 6

ย่อ / หลักกฎหมาย

ลูกจ้างร้านฝิ่นรับฝากฝิ่นจากผู้อื่นเมื่อนายจ้างไม่อยู่นั้นถือว่าไม่ใช่กิจธุระในฐานะเป็นผู้จัดการของนายจ้างผู้ได้รับอนุญาตจำหน่ายฝิ่น จึงเป็นการนอกขอบเขตแห่งการงานนายจ้างจึงไม่มีความผิดฐานมีฝิ่นเกินบัญชี.

คำพิพากษา

ได้ความว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ได้รับอนุญาตตั้งร้านจำหน่ายฝิ่น จำเลยที่ ๒ เป็นลูกจ้างเมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่อยู่เจ้าพนักงานไปตรวจร้านฝิ่นจับฝิ่นของกลางได้ในร้านของจำเลย ซึ่งมีใช้ซื้อมาจากรัฐบาล และเดินไปจากบัญชี ซึ่งจำเลยที่ ๒ รับฝากจากผู้มีชื่อ โดยจำเลยที่ ๑ ไม่เกี่ยวข้อง โจทก์จึงฟ้องว่า จำเลยสมคบกันมีฝิ่นอื่นไม่ใช่ของรัฐบาลไว้เกินบัญชีสำหรับขายในร้านฝิ่น ขอให้ลงโทษ ศาลชั้นต้นเห็นว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายฝิ่น เมื่อมีฝิ่นเกินบัญชีแม้ไม่เกี่ยวข้องรู้เห็นด้วยก็มีความผิด พิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสอง จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่าเมื่อโจทก์ฟ้องว่า จำเลยสมคบกันมีฝิ่นอื่นไว้เพื่อขาย แต่จำเลยที่ ๑ ปฏิเสธต่อสู้ว่าไม่อยู่ จำเลยที่ ๒ ได้มาอย่างไรไม่รู้เรื่อง โจทก์ไม่สืบพยานว่าจำเลยสมคบกันดั่งนี้คงเอาผิดแก่จำเลยไม่ได้ จึงพิพากษาแก้ให้ยกข้อหาจะเพาะจำเลยที่ ๑ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าการที่จำเลยที่ ๒ รับฝากฝิ่นจากผู้มีชื่อเป็นการส่วนตัวมิใช่กิจธุระในฐานะเป็นผู้จัดการให้แก่จำเลยที่ ๑ จึงเป็นเรื่องนอกขอบเขตหน้าที่แห่งการงาน การจับฝิ่นในร้านเป็นเรื่องน่าสงสัยเท่านั้นไม่พอฟังว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้มีฝิ่นเกินบัญชี จึงพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

เลขาธิการมวิทักซ์ · อิศรภักดีธรรมวิเทศ · ประมูล สุวรรณศร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/80/2488>